

nogle meget trykkende og for andre meget lidet trykkende. I Mindretallets Forslag er tillige optaget en Bestemmelse om, at naar Privilegierne paa den af Paragrafen nævnte Maade bortfalde, skulde den Ordning, som hele Udvalget er enigt om, træde i Kraft efter Bestemmelse af Ministeren. Man har ikke ganst det for heldigt at udsætte at tage Bestemmelse herom til idette Tidspunkt indtræder idet man i saa Tilfælde vilde gjoere en, ny Lov nødvendig, og da det dog kun er Meningen at skiftes den nye Ordning idet den nærmere Gennemførelse overlades til Ministeren, har man saa meget mere troet at kunne allerede i denne Lov fastslaa Grundtrækkene af den nye Ordning. Det vil ses, at der dog er en lille Forskiel idet Mindretallet ikke vil fastslaa, at det netop skulde være for hver Retsreds, at der valgtes et stedligt Blad, men vil overlade til Ministeren at vælge mindre Kredse, der maatte være af passende Størrelse. Den Ordning, der maatte ske paa den tilhørende Maade for Sjællands Stifts Bedkommende, vil naar det passende Tidspunkt dertil indtræffer ligeledes være at gennemføre administrativt af Ministeren. Her staar nu altsaa disse 2 forskjellige Ankiæfter over for hinanden, og jeg har allerede i Betænkningen udtalt, at jeg for mit Bedkommende kan tiltræde hvilken af dem der maatte finde mest Tilslutning fra Thingets Side, men muligvis kan der tilveiebringes Enighed i Thinget, i alt Fald overveende Enighed, for det subsidære Forslag, der nu er fremkommet. Det ser ud, som om det var et helt nyt Forslag, der er fremkommet, idet man har været nødt til at optage saa meget dertil, men Grunden hertil er den, at det fra begge Parters Side kun opstilles subsidært, med andre Ord: begge Parter, haade Flertal og Mindretal, fastholde den principale Stilling, men hvis Thinget vil forkaeste, haade Mindretalsforslaget under Nr. 2, og Hovedforslaget under Nr. 1, kommer det subsidære Forslag frem til Afstemning, og som Følge deraf har det været nødvendigt i det subsidære Forslag ogsaa at optage det af de principale Forslag, hvorom der var Enighed. Det subsidære Forslag har Karakteren af et virkeligt Mæg-

lingsforslag, idet det gaar ud paa at lade den nuværende Ordning bestaa for et bestemt Tidrum, nemlig 10 Aar. De nuværende Bevillinger have jo allerede bestaaet i 7-8 Aar, og naar hertil lægges 10 Aar, kan det ikke negtes, at det Tidrum, hvori Privilegierhaverne have nydt Fordelen ikke er ganske kort. Det synes derfor at dette Forslag, i ikke saa Henseender kunde egne sig til at anses for en billig og vilkørlig Afgjørelse af Sagen. Dgsaa i dette Forslag er der optaget Bestemmelser om, at naar dette Tidrum udløber, eller naar Privilegierne i Rigtig træde ud af Kraft, skal den nye Ordning træde af Ministeren, uden at der til idet Tid behøves nogen ny Lov. Man kunde maasse sige, at det var vel tilslig allerede nu at træffe en saadan Ordning, naar den dog ikke skal træde i Kraft før end om 10 Aar, men jeg skal hertil bemærke, at der ikke nødvendigvis behøver at gaa 10 Aar, inden den nye Ordning træder i Kraft, thi der kan jo indtræffe Begivenheder, forinden, hvorved eet eller flere Privilegier træde ud af Kraft, og det synes derfor heldigt at Grundtrækkene for den nye Ordning allerede nu fastslaa, saa at Ministeren til idet Tid kan gennemføre Ordningen alene. Dgsaa med Hensyn til Sags der Forskiel mellem det subsidære og det principale Forslag. Vil man nemlig lade den nuværende Ordning finde Sted i 10 Aar og anse det for en billig Afgjørelse af Sagen, kan det ikke godt gaa an, at man gjer et væsentligt Staa i den Indtægt, man vil lade tilflyde Privilegierhaverne i den Tid ved at indføre en saadan Bestemmelse, som findes i Mindretallets Forslag, til s. 5. Dette er derfor udgaaet i det subsidære Forslag; men til Gjengæld kan der heller ikke være Tale om at stille Privilegierhaverne gunstigere end nu, og Forslaget til at optage disse Ting uden Betaling skal derfor efter dette Forslag ikke pphøve, før end efterhaanden som Privilegierne bortfalde. Der er af den høitredede Minister stillet et Underændringsforslag om, at Fristen skal være 15 Aar og ikke 10 Aar. Jeg skal foreløbig herom kun bemærke, at jeg synes, at 10 Aar kunde være nok.